

РЕШЕНИЕ

№ 5490

гр. София, 26.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Татяна Щерева, като разгледа дело номер **6175** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба на И. К. К. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], бул. Ген. „Е. Т.“ № 11, ет.3, ап.11 против Ревизионен акт (РА) № Р-22220219008141-091-001/10.08.2020г. на органи по приходите при ТД на НАП, потвърден мълчаливо от директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при ЦУ на НАП.

В жалбата се прави оплакване, че издаденият ревизионен акт е неправилен поради противоречие на материалния закон, съществени нарушения на административно производствените правила и необоснован на доказателствата по преписката. Излагат се подробни аргументи в подкрепа на оплакванията. На основание изложеното се иска от съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт, потвърден мълчаливо от директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при ЦУ на НАП.

Жалбата се поддържа изцяло пред съда чрез упълномощен адвокат в ход по същество се претендира изцяло основателност на жалбата по подробни съображения в писмени бележки. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът чрез юрк. К. оспорва жалбата изцяло като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата, уведомена за оспорването, не е взела участие в съдебното производство по делото.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, разгледано е и заключение на вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза.

Административен съд София град, като обсъди доказателствата по делото и извърши дължимата проверка съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, от фактическа страна прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

По издаването на РА от компетентен орган и спазването на изискванията за съдържание и форма и процесуалните правила:

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220219008141-020-001/12.12.2019г., издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., на която са предоставени правомощия на орган по възлагане на ревизии със Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С..

ЗВР е последващо изменена от същия орган:

– със ЗИЗВР №Р- Р-22220219008141-020-002 / 13.02.2020г. и ЗВР №Р-22220219008141-020-003/12.03.2020г. срокът за приключване на ревизионното производство е продължен до 15.05.2020г.

С цитираните заповеди е възложено извършването на ревизия на И. К. К. за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2013г. до 31.12.2013г.

От изложеното до тук съдът формира извод за допустимост на ревизионното производство по смисъла на чл.109 ДОПК, както и за законосъобразното му образуване, предвид издаването на ЗВР от компетентен орган.

ЗВР, РА и РД са издадени като електронни документи, връчени по електронен път по реда на чл.29, ал. 4 във връзка с чл.30, ал.6 от ДОПК. За подписването на тези актове с квалифициран електронен подпис са приети по делото представените от ответника доказателства – разпечатки от софтуер за проверка на електронните подписи на подписаните акта лица. От представените и приети доказателства, които са и неоспорени, съдът приема за установено, че тези актове са издадени като електронни документи, Така са представени на електронен носител актовете на органите, придружени с файловете на самите електронни подписи и файл, в който е съхранен резултат от служебно извършена проверка на подписите на всеки един от органите по приходите, последните представени по делото и на хартиен носител – разпечатка от екрана на компютъра, съдържащ прозорец, част от електронен софтуер за извършената проверка. Въз основа на посоченото съдът приема, че тези актове са подписани с квалифициран електронен подпис от посочените в същите лица - органи по приходите.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220219008141-092-001/01.06.2020г., връчен електронно на 03.06.2020г. Депозирани е молба за удължаване на срока за представяне на възражение с вх. № 59-00-272#2/08.06.2020г. Молбата е удовлетворена и е издадено Уведомление № Р-22220219008141-РУС -001/11.06.2020г., с което срокът е продължен до 17.07.2020г.

Ревизираното лице е подало писмено възражение срещу констатациите в РД, заведено с вх. № 59-00-272#3/16.07.2020г. Същото е обсъдено в ревизионния акт, но е оставено без уважение като е прието, че е неоснователно.

Ревизията е приключила с издаване на Ревизионен акт /РА/ № Р-22220219008141-091-001/10.08.2020г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.- орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. – ръководител на ревизията. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му и е връчен на ревизираното лице по реда на чл.29, ал.4 ДОПК на 10.08.2020г.

С РА са установени за довносяне общо в размер на 3 825, 52 лв., в т.ч., както следва: данък по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 2335, 98 лв. и лихви в размер на 1489,54 лв.

Съдът констатира, че ЗВР, РД и РА имат изискващото се съдържание по чл.113, ал.1, чл.117, ал.2 и чл.120, ал.2 ДОПК, в това число са подписани с квалифициран електронен подпис, приравнен на саморъчен подпис на издателите на тези актове. Тези актове са издадени от компетентни органи, съответно оправомощен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, от посочените в ЗВР лица и от компетентните органи по чл.119, ал.2 ДОПК.

Предвид на изложеното до тук за компетентността на органа издал ЗВР, и за органите на които е възложена ревизията, то следва, че РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК.

На 05.05.2020г. на жалбоподателя са връчени: Уведомление №Р-22220219008141-113-001 от 05.05.2020г. по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което е уведомен, че поради наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2013-31.12.2013г. , ще му бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. На посочената дата е връчено и второ Уведомление №Р-22220219008141-139-001 от 05.05.2020г., по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК, с което е информиран за права и задължения, произтичащи от Наказателния кодекс /НК/. Едновременно с двете уведомления, на основание чл. 37, ал. 2 от ДОПК, на жалбоподателя е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22220219008141-040-002/05.05.2020г., с което е изискано попълване на декларация по образец по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2013г. Във връзка с връченото искане жалбоподателят е представил декларации и писмени доказателства.

Що се касае до възраженията на жалбоподателя за неспазени изисквания и допуснати процесуални нарушения на чл. 114, чл. 117, ал. 4, чл. 119, ал. 2 и чл. 120, ал. 2 , то същите са предявени и при оспорването на РА по административен ред, подробно са обсъдени в решението на ответника и приети за неоснователни. Също възраженията са неоснователни и според съда, най-малкото не обосновават самостоятелно основание за отмяна или нищожност на РА, и доколкото съдът е инстанция по същество, съгласно чл.160, ал.2 вр. ал. 3 ДОПК.

На основание всичко изложено, РА не е нищожен като издаден от компетентни органи и предвид законосъобразното образуване на ревизионното производство - със ЗВР, издадена от компетентен орган, както и, че ревизионното производство не е недопустимо.

По материалната законосъобразност на РА съдът приема следното:

С РА са установени допълнителни задължения за данък по чл.17 от ЗДДФЛ за

периода от 01.01.2013г. до 31.12.2013г., в размер на 2335,98 лв. и са определени лихви в размер на 1489,54 лв.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, с които са изискани данни, сведения, документи и обяснения, относно източниците и размера на доходите му, извършените разходи за издръжка на домакинството, притежаваното движимо и недвижимо имущество, притежавани финансови активи, банкови сметки и депозити, вземания от трети лица и др., подкрепени с доказателства. Ревизираното лице е представило: договор за дарение от 05.01.2011 г. сключен между С. И. И. с ЕГН [ЕГН] /Дарител/ и И. К. К. с ЕГН [ЕГН] /Надарен/ за сума в размер на 8000 лв.; Договор за дарение от 21.11.2011 г. сключен между В. И. К. с ЕГН [ЕГН] /Дарител/ и И. К. К. с ЕГН [ЕГН] /Надарен/ за сума в размер на 8 000 лв.

От страна на В. К. са входирани документи и писмени обяснения: Лицето декларира, че е предоставила дарение на 21.11.2011 г. в размер на 8000,00 лв. на сина си и парични средства на 05.07.2013 г. в размер на 5000,00 лв. и на 20,09,2013 г. в размер на 5500,00 лв. Предоставените суми не са върнати.

Въз основа на събраните доказателства органите по приходите са установили, че И. К. К. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, от ЗДДФЛ и на основание чл. 3, т. 1 от ЗДДФЛ е задължено лице, женен е за Д. Д. Г.- К., ЕГН [ЕГН], има две деца. Към началната дата ревизирания период – 2013г. спестявания на жалбоподателя, е получил от роднини на няколко пъти в периода 2012г.-2013г. от лицата Б. Л. Д.; М. Х. Д.; Д. К. Й.; А. Б. Д.

На основание чл. 50 от ДОПК е съставен протокол за присъединяване на събрани доказателства в хода на извършвана проверка за съпоставка на доходи и имущество Кд 73 № Р-22220219008141-П.-001/27.05.2020 г., с който са присъединени следните доказателства: получени отговори от всички търговски банки; получени отговори от СДВР, получен отговор от Столична община; ИПДПОЗЛ № ПФ-22220219000897-040-001/12.08.2019 г., ведно с входираните документи; извършена насрещна проверка на Про Тент С. Е., приключила с протокол № П-22220319180787-141-001/27.05.2020 г., ИПДПОТЛ № ПФ-22220219000897-041-024/22.11.2019 г.до В. И. К.. Извършени са и редица проверки в ИС на НАП

Извършена е съпоставка на имущественото състояние, получените доходи и извършените разходи, под формата на таблици, в резултат на която е установено, че разходите през ревизирания период 01.01.2013г. – 31.12.2013г., надвишават доходите на И. К. К. .

В приходната част на таблиците са отразени наличните парични средства в брой и по банковите сметки на г-н К., доходи от наем и др. облагаеми доходи, възмездно предоставяне на права или имущество, получени заеми, В разходната част са отразени суми по разходи за издръжка и живот, платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинг и др., предоставени парични заеми от трети лица, разходи за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения, здравни и медицински разходи, разходи за застраховки, други разходи.

Ревизираното лице изрично е декларирало, че придобитите недвижими имоти са СИО. В резултат на извършената съпоставка с РА са определени допълнителни задължения, както следва:

-за 2013г. е определена данъчна основа на доходите за облагане в размер на 29 327, 72 лв., съответно дължим данък на основание чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 2443.98 лв. При авансово удържан и внесен данък в размер на 108 лв., с РА е определен данък за довносяне в размер на 2335.98 лв.

Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя бе ангажирана ССЕ и писмено доказателство- влязъл в сила РА № Р-22221019008142-091-001/10.08.2020г., досежно съпругата му Д. Д. Г. – К. с който са определени налични парични средства в брой в размер на 5 000 лв., като начално и крайно салдо за 2013г.

В хода на съдебното производство е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено по делото, и което заключение като мотивирано и обосновано, съдът цени като доказателство по делото.

Установяванията на вещото лице по поставените въпроси съдът приема за установени факти и обстоятелства по делото и конкретно следно:

1. На вещото лице е поставена задача да преизчисли данъчната основа по процесния ревизионен акт, като изследва общия паричен поток и имущественото състояние на жалбоподателя и съпругата му Д. Д. Г. - К. с ЕГН [ЕГН], като вземе предвид издадения на последната Ревизионен акт № Р-22221019008142-091-001/10.08.2020 г. за същия период 01.01.2013 -31.12.2013 г., както и да отговори на въпроса налице ли са обложени и при двамата съпрузи разходи, като вземе предвид общия паричен поток и имущественото състояние на съпрузите и Ревизионен акт Р-22221019008142-091-001/10.08.2020 г. за същия период 01.01.2013 -31.12.2013 г.

Вещото лице е определило размера на началното салдо на жалбоподателя към 01.01.2013 г., съгласно следните договори за дарение с:

1/Б. Л. Д. - 4 500,00 лв. с договор от 17.07.2012 г.;

2/М. Х. Д. - 4 000,00 лв. с договор от 30.03.2012 г.;

3/Д. К. Й. - 4 000,00 лв. с договор от 19.04.2012 г.;

4/А. Б. Д. - 4 500,00 лв. с договор от 27.06.2012 г.;

Обща сума: 17000.00лв.

В Писмено обяснение, приложено на лист 234 от папка 2 на преписката И. К. обяснява, че през процесната 2013 г. е разполагал с 5000,00 лв. лични средства.

Получил е дарения от майка си В. К. в размер на 8 000,00 лв. по Договор за дарение, сключен на 21Л 1.2011 г. /лист 273 от папка 2/ и от баба си С. И. - също 8 000,00 лв. по Договор за дарение,

сключен на 05.01.2011 г. /лист 274 от папка №2/.

Наличните парични средства по банкови сметки са в размер на 275,98 лв.

Общо сумата на паричните средства в началото на данъчния период, при поставеното условие на задачата е в размер на 21 275,98 лв.

В декларацията по чл.124, ал.3 от ДОПК - лист 38 от папка №1 на преписката, И. К. декларира получени кредити /заеми/ от В. К., както следва:

- На 05.07.2013 г. — 5 000,00 лв. по Договор за временно предоставени парични средства - лист 274 от папка 2 на преписката/;
- На 20.09.2013 г. — 5 500,00 лв. по Договор за временно предоставени парични

средства - лист 275 от папка 2 на преписката/;

Обща сума: 10 500,00 лв.:

Сумата 10 500,00 л в. е записана в приходната част на паричния поток за 2013 г.

Установено е още, че през 2013г. жалбоподателят е получил обезщетение в размер на 263,67 лв.;

На лист 268 от папка №2 на преписката е приложен Договор за наем на МПС, сключен на 02.01.2013 г. между И. К. К. -Наемодател и [фирма] - Наемател със следния предмет:

Наемодателят предоставя на Наемателя моторно превозно средство за временно ползване, а именно: лек автомобил Форд Ф. /сив металик/, с регистрационен номер СА 141ОСМ и вписан номер на шаси. Срокът на договора е за една година срещу месечна наемна цена в размер на 100,00 лв. с ДДС.

В Годишната си данъчна декларация /ГДД/ по чл.50 от ЗДДФЛ лицето декларира доход от наем в размер на 1200,00 лв., удържан авансов данък от платеща на дохода в размер на 81,00 лв. и внесен данък 27,00 лв. Полученото нетно възнаграждение е в размер на 1119,00 лв. Доходът е отразен в приходната част на паричния поток за 2013 г.

Описаният по-горе автомобил е собственост на И. К. в режим на съпругеска имуществена общност /СИО/.

Получените лихви по банкови сметки са в размер на 7,98 лв., отразени в приходната част на паричния поток.

Получени средства от кредитната карта в размер на 3 448,51 лв.

От лист 56 до л.61 от папка №1 и от л.284 стр.2 - л.289 от папка №2 на преписката са представени следните договори за заем за 2013 г. между И. К. К. - Заемодател и [фирма] -Заемополучател с приложения приходни касови ордери /ПКО/:

- Договор за заем, сключен на 17.07.2013 г. и ПКО от тази дата за сумата от 2 000,00 лв.;
- Договор за заем, сключен на 28.08.2013 г. и ПКО от тази дата за сумата от 1 500,00 лв.;
- Договор за заем, сключен на 23.09.2013 г. и ПКО от тази дата за сумата от 2 300,00 лв.;
- Договор за заем, сключен на 30.10.2013 г. и ПКО от тази дата за сумата от 3 200,00 лв.;
- Договор за заем, сключен на 18.11.2013 г. и ПКО от тази дата за сумата от 1 500,00 лв.;

Обща сума: 10 500,00 лв.

ВЛ е изложило, че сумите са осчетоводени, видно от Аналитичния регистър на [фирма] на сметка 493 Разчети със собственици /лист 109 от папка 1 на преписката/, като се увеличават средствата на дружеството, постъпили в касата /Дебит сметка 501 каса/ с 10 500,00 лв. и се увеличават задълженията на дружеството към собственика, отразени по кредита на сметка 493 Разчети със собственици.

След преглед на Оборотната ведомост на [фирма] /лист 104 от папка 1 на преписката/ се установява, че:

- сметка 493 Разчети със собственици приключва с кредитно салдо от 10 500,00 лв. към 31.12.2013 г., което означава, че през 2013 г. сумата 10 500,00 лв. е дължима от дружеството на собственика И. К.;
 - Основният капитал на [фирма] е в размер на 17000,00лв. към 01.01.2013 г.;
- Сумата 10 500,00 лв. - предоставен заем от собственика на дружеството е записана в

разходната част на паричния поток за 2013 г., поради описаните основания по-горе. Приложени са две фактури за проведено лечение, издадени от МБАЛ [фирма] - в папка 2 от преписката - листове 230 и 231, като общата сума по тях е 240,60 лв. е включена в разходната част на паричния поток за 2013 г.

Платени са местни данъци за МПС 75,48 лв., банкови такси - 209,00 лв., здравно-осигурителни вноски, общо в размер на 1 612,14 лв.;

Разходи за застраховки: 160,00 лв. за МПС и за застраховка „Живот" - 747,60 лв., общо 907,60 л в. , които са отразени в разходната част;

Покупки с кредитна карта 4 790,00 лв.;

Плащания по кредитна карта от И. К. - 3 448,51 лв.;

И. К. е декларирал общо 500,00 лв. разходи за издръжка и живот на семейството, която сума е декларирана и от съпругата му Д. К.; поради условието на задачата „да не се вземат предвид разходите, обложени при съпругата", в разходната част на паричния поток сумата от 500,00 лв. не е включена.;

В края на отчетния период са декларирани налични 5 000,00 лв. Наличните средства в банкови сметки на И. К. са 277,05 лв.

След подробно направен анализа на доходите и разходите, включени в паричния поток за 2013 г. на Д. Д. Г. -К., съгласно РА № Р-22221019008142-091-001/10.08.2020г., ВЛ е изчислило доходи от :

трудови правоотношения в размер на 3 131,88 лв. чист доход;

Д. К. е имала сключен трудов договор с [фирма], като brutният ѝ доход е бил 4010,40 лв., удържани са здравно осигурителни вноски в размер на 530,93 лв. и данък;

доход от наем на МПС 895,20 лв.;

Д. К. декларира, че притежава в режим СИМ лек автомобил О. Вектра.

Сключен е договор за наем на МПС между Д. К. - Наемодател и [фирма] с ЕИК[ЕИК] - Наемател, срещу наемна цена в размер на 80,00 лв. месечно.

Деклариран е доход от наем на МПС в размер на 960,00 лв., удържан е авансов данък от платеща на дохода в размер на 64,80 лв. Внесен е данък е лицето-21,00лв.

В паричния поток на И. К. е деклариран приход от наем на друг автомобил - Форд Ф. /сив металик/, поради което доходите и разходите за данъци на МПС и застраховки не се дублират при И. К. и при съпругата му.

получено обезщетение от НОИ 367,76 лв. и детски надбавки 175,00 лв., общо 542,76лв.

доходи, подлежащи на облагане с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ: продажба на МПС за скрап 320,00 лв.;

Доходът е от предадено МПС Ф. Голф за скрап, като е представено копие на фактура от [фирма];

Други източници на средства - дарения, наследство и др., продажба на наследствена техника 3 223,00 л в.: ремарке, фуражомелка, електрофен, ъглошлайф, машина за рязане на дърва, шевна машина, климатици 2 бр., мебели и др., като сумите са постъпили по банковата сметка:

- 1 000,00 лв. от И. В.;
- 500,00 лв. от С. Й.;
- 1 223,00 лв. от К. Я.;
- 500,00 лв. от Г. Т.;

Д. К. притежава земя и сграда, находяща се в [населено място], [улица] от 2007 г. получени заеми 956,00 лв.;

Договор за паричен заем от 22.11.2013 г., сключен между Й. Й. - Заемодател и Д. К. - З., с който Заемодателят предава на З. сума в размер на 776,00 лв.;

Договор за паричен заем от 27.03.2013 г., сключен между Б. Б. - Заемодател и Д. К. - З., с който Заемодателят предава на З. сума в размер на 180,00 лв.;

В експертното заключение са изчислени разходите, включени в паричния поток за 2013 г. на Д. К.;

за издръжка и живот - 500 лв. по сведения на лицето;

за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения - данък МПС 50,00 лв., банкови такси 13,02 лв., общо 63,02 лв.;

Платени застраховка МПС 170,00 лв. за лек автомобил О. Вектра с рег. [рег. номер на МПС];

Наличните парични средства в началото на процесния период при Д. К. са в размер на 5 000,00 лв. По банкови сметки са налични към 01.01.2013 г. - 9,12 лв., а в края на периода - 39,89 лв.

Изключват се от паричния поток на И. К. наличните парични средства от 5000,00 лв. в началото на периода и същата сума - в края на периода, за да не се извършва дублиране.

Експертът е приел сумата 21 000,00 лв. като салдо, по условие на задачата, наличните парични средства по банкови сметки са 275,98 лв., общо сумата е 21 275,98 лв.

Описаните приходи по-горе са в размер на 15 339,16 лв., като сумата не се различава от тази, посочена в паричния поток в ревизионния акт.

от разходите са изключени сумите: 500,00 лв. като разходи за издръжка и живот, тъй като сумата е включена в паричния поток на съпругата. Изключена е и сумата от определените разходи за тази цел в ревизионния акт в размер на 6 699,00 лв. по условието на поставената задача.

Общо разходите са в размер на 21 498,85 лв.

Наличните парични средства в края на отчетния период са общо в размер на 5 277,05 лв.

В този случай за И. К. се констатира превишение на доходите над разходите в размер на 9 839,24 лв.

На въпрос 2 относно анализ на имущественото и финансово състояние на В. К. въз основа на осъществената от нея дейност, съвместно с майка ѝ определяне на възможността ѝ да предостави даренията на жалбоподателя средства, ВЛ е дало следния отговор:

На лист 352-353 от папка №2 на преписката се намира Писмено обяснение от В. И. К. с ЕГН [ЕГН], което е във връзка с искане № ПФ-22220219000897-041-024/22.11.2019 г., с което потвърждава, че е предоставила на сина си И. К. дарение в размер на 8 000,00 лв. и парични средства общо в размер на 14 300,00 лв., както следва:

- На 21.11.2011 г. - 8 000,00 лв. - дарение в броя
- На 05.07.2013 г. - 5 000,00 лв. - парични средства в брой
- На 20.09.2013 г. - 5 500,00 лв. парични средства в брой
- На 05.01.2014 г. - 3 800,00 лв. парични средства в брой

В обяснението се посочва още, че средствата не са върнати от сина ѝ и че същите са от:

1/ лични спестявания от трудови възнаграждения, като описва местоработата си през 2006 Г.-2010 г. и след 2010 г.;

2/ 1 000,00 лв. от продажбата на 3 дка земя през 2008 г. - 2009 г. в местност [населено място];

3/ земеделие: - 1248,00 лв. от субсидии /2010 г. -2013 г./, получени в период от 3 години /2010-2013 г./ от по 26 лв./дка за 16 дка обработваема земя;

- 12 096,00 лв. от продажба на бали люцерна /2010-2013 г./, като продажбата на бали люцерна е средно около 14 бали/дка за 1 откос.

В годината се правят 3 откоса - общо 672 бали люцерна на година;

- 720,00 лв. от рента за 2014 г.; Получаването на рента 45-50 лв./дка земя от 2014 г. до момента /16 дка x 45 лв./дка/;

- 160 600 лв. животновъдство /1991 -2011 г./;

В обяснението се описва, че е отглеждала и продала 3 крави и телета, че е продавала мляко в продължение на 20 години на Млечна промишленост [населено място].

Добивът от трите крави е бил около 50-60 литра на ден, поради което: 7 300 дни x /55 литра/ден x 0,40 лв./л/ =160 600 лв.

Посочва се, че документите за изплатените суми за мляко са в предприятието и че целият труд за описаните по-горе доходи е полаган заедно с майка ѝ С. И. до 2011 г., която е била пенсионер през този период и средствата са били общи.

В обяснението се потвърждава, че С. И. е ползвала част от средствата, както и лични спестявания през годините и е предоставила 8 000,00 лв. дарение на сина ѝ И. К. К. - през м.01.2011 г.

Прилагат се договори за дарения, договори за временно предоставени парични средства и разписки за получени суми в брой - от лист 353 - 360.

Приложено е и Писмено обяснение от Д. К. И. V-' във връзка с предоставените суми на брат ѝ И. К./ лист 360 от папка №2 на преписката/, в което е пояснено, че тя доброволно се е отказала от своя дял в полза на брат си, като това е било договорка в семейството.

С оглед изложеното в експертизата ВЛ стига до следния извод:

За отговор на въпроса № 1 са изготвени два варианта на общия паричен поток на семейството, оформени в Приложение №2 и Приложение №3 към заключението:

1-ви вариант; Приложение №2 към заключението:

При начално салдо 21 000,00 лв. в началото на данъчния период и 5 000,00 лв. - в края на данъчния период.

Обединени са отделните парични потоци на И. К. и Д. К., като е избегнато дублирането на разхода за издръжка и живот на семейството - за двамата по 500 лв., тъй като по техните обяснения - това е годишният разход за издръжка и живот на семейството, а не само на единия от тях.

При този вариант доходите превишават разходите за 2013 г. с 18 144,29 лв.

2-ри вариант; Приложение №3 към заключението:

При начално салдо 5 000,00 лв. в началото на данъчния период и 5 000,00 лв. - в края на данъчния период.

Обединени са отделните парични потоци на И. К. и Д. К., като е приет средният разход за издръжка и живот на едно домакинство в размер на 10 595,00лв. за 2013 г., като данните се вземат от сайта на Националния статистически институт.

Доходите се запазват, както при предходния вариант - в размер на 24 408,00 лв.

При този вариант разходите превишават доходите за 2013 г. с 7 950,71 лв.

За отговор на въпроса № 2

След като се анализира всеки един разход при съпрузите, включен в индивидуалните парични потоци се извърши проверка в сайта на НСИ за разходите на домакинствата и се уточни, че средният общ разход на 1 лице за издръжка и живот е в размер на 4 466,00 лв. Сумата 6 699,00 лв., включена в паричните потоци индивидуално на двамата съпрузи се получава, като се прибави 1А за дете: 4 466,00 + 2 233,00 лв. = 6 699,00 лв.

В обобщения семеен паричен поток, изготвен от вещото лице /Приложение №3/, тази сума 6 699,00 лв. не се умножава по 2, а се взема от НСИ - разходът за издръжка средно на едно домакинство в размер на 10 595,00лв. за 2013 г.

От анализа на доходите и разходите в констативно-съобразителната част е изготвено

Приложение №1 към заключението, като е спазено условието на поставената задача. В този случай за И. К. се констатира превишение на доходите над разходите в размер на 9 839,24 лв.

Анализът на имущественото и финансово състояние на В. К. е извършен лично от нея, като са описани доходите, които е получавала заедно с майка си от 1991 г. до 2014 г., в резултат на извършване на животновъдна и друга селскостопанска дейност, работа по трудово възнаграждение и субсидии за обработване на земеделска земя и рента /лист 352-353 от папка №2 на преписката/.

В общия семеен паричен поток, изготвен от вещото лице /Приложение №3/, сумата 6 699,00 лв., включена в индивидуалните парични потоци не се умножава по 2, а се взема от НСИ - разходът за издръжка средно на едно домакинство в размер на 10 595,00лв. за 2013 г.

От свидетелските показания се установи следното:

1) Свидетелката А. Б. Д., заяви, че е кума на жалбоподателя и двамата са много близки. Предоставила е на последния финансови средства през лятото на 2012г. в размер на 4 500,00 лв, която сума не ѝ била върната, тъй като нямало такава уговорка, сумата била изплатена морално като приятел. За отбелязване на събитието била дадена стандартна разписка .

2) свидетеля Б. Л. Д. заяви, че е кум на жалбоподателя и кръстник на децата му и с последния са в близки отношения. Предоставил е на И. К. сумата от 4 500 лв. под формата на дарение, за да може последния да отвори собствена фирма. Това било е единственото дарение на свидетеля до момента.

3) свидетелката Д. К. Й. заяви, че е сестра на жалбоподателя и с последния са в близки отношения. В периода 2011-2012г. предоставя на жалбоподателя, сумата от 4 000 лв.- лични спестявания, за която били изготвени документи за дарение. Сумата била предоставена през месец април 2012 г.

4) свидетелката В. И. К. заяви, че е майка на жалбоподателя, с когото са в близки отношения. Предоставил е на И. К. сумата от 8 000 лв., съвместно с майка си , като в по – късен етап му предоставили още 14 хиляди лева. Свидетелката заявява пред съда, че разполага със земеделска земя, със засята люцерна, разполагала с крави и овце, от които продавала мляко и ярета. Освен 16 дка с люцерна имала и 22-23 дка със зърно за животните. Разполагала с добри доходи, след като продала кравите, зърното, което било произведено , както и балите от люцерна. Парите дала на сина си, за да си направи собствена фирма.

По делото е представено удостоверение за разпределение на индивидуални млечни квоти, дубликат, с приложени съпътстващи документи към него от 16.11.2010 г., издадени от ОД „Земеделие“ – Я., на името на С. И. И. – баба на жалбоподателя.

Предвид всичко изложено, при доказани парични средства, надвишаващи установеното превишение на разходите и данъчна основа по чл.122, ал.2 от ДОПК , РА е необоснован за определените задължения за 2013г.

Не се спори между страните, че ревизионното производство е проведено по реда на чл. 122 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателя. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред

за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и главно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Правилата за определяне на данъчната основа за облагане с данъци, както и размерът на последните са нормативно установени. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и при спазване на правилата на, ал. 2 и, ал. 4 от същия текст, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти. Ревизиращите са длъжни при провеждане на производството да спазват принципа на обективност по чл. 3 от ДОПК, като определят основа за облагане, която максимално се доближава до действителната. С оглед нормата на чл. 122 от ДОПК следва да се обложи само онова несъответствие в имущественото състояние и онова превишение на разходите над приходите, които недвусмислено обосновават извод, че са налице укрити облагаеми доходи. Хипотезите по чл. 123, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК са различни и доколкото установяват презумпции за наличие на подлежаща на облагане данъчна основа, следва да се прилагат стриктно и самостоятелно. За целта, движенията и салдата по банковите сметки, както получените и разходваните в брой суми, следва да бъдат подложени на самостоятелен анализ, защото информацията която предоставят има различно значение с оглед на отделните хипотези на чл. 123, ал. 1 от ДОПК.

В настоящия случай това не е сторено. Незаконосъобразна е извършената преценка от органа по приходите на имущественото състояние на ревизираното лице. Наличните по делото доказателства за отделните източници на доходи, паричните суми и разходите на лицето и техния анализ поотделно и в съвкупност не водят до направения от органа извод за наличие на предпоставките по чл. 122 ал.1 т.7 от ДОПК. Следователно като е провел ревизионното производство по особения ред, органът е извършил съществено нарушение, довело до незаконосъобразно приложение на материалния закон. В тази връзка съдът счита за правилно и законосъобразно извършеното проследяване на паричния поток от вещото лице, чиято експертиза е пълна и компетентна във изследвания вариант на доказана и налична сума от 9 839, 24 лв., съгласно което не се констатира несъответствие в имущественото състояние и превишение на разходите над приходите на ревизираното лице.

С оглед всичко гореизложено настоящият съдебен състав приема, че РА е незаконосъобразен като съставен при съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон, поради което жалбата като основателна, следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото, своевременно направените искания от страните и на основание чл.161, ал.1 ДОПК следва съдът да се произнесе по претенцията за разноски. Предвид направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя в негова полза, следва да се присъдят направените по делото разноски по списък, в доказан общ размер на 950 / деветстотин и петдесет лева/, от които заплачено адвокатско възнаграждение – 500 лв., държавна такса в размер на 50 лв. и депозит за вещо лице – 400 лв.

По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК на ответника разноски не се

дължат.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град,
12 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. К. К. с ЕГН: [ЕГН] Ревизионен акт № Р-22220219008141-091-001/10.08.2020г., издаден от И. М. Р. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и А. Л. И.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени задължения за 2013г. за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 3852, 52 лв. /главница/ и лихви за забава.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика "-С. при ЦУ на НАП да заплати на И. К. К. с ЕГН: [ЕГН] , разноски по делото в размер 950 лв. /деветстотин и петдесет лева/ .

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: